

چاوز: قربانیان کاروان آزادی، شهدای نهضت انسانی هستند

هوگو چاوز رئیس‌جمهور ونزوئلا در مقاله هفتگی جدید خود با اشاره به جنایت اخیر رژیم صهیونیستی در حمله به کاروان کمک‌های بشردوستانه برای مردم غزه، قربانیان این کاروان را شهدای نهضت انسانی نامید...

هوگو چاوز رئیس‌جمهور ونزوئلا در مقاله هفتگی جدید خود با اشاره به جنایت اخیر رژیم صهیونیستی در حمله به کاروان کمک‌های بشردوستانه برای مردم غزه، قربانیان این کاروان را شهدای نهضت انسانی نامید.

به گزارش فارس، "هوگو چاوز"، رئیس‌جمهوری بولیواری ونزوئلا، در مقاله هفتگی جدید خود که با عنوان "سطور چاوز" و این بار تحت عنوان "#171 مبارزه قابل تحسین، پیروزی قابل تحسین"؛ انتشار یافت، با اشاره به تجاوز نظامیان صهیونیست به کاروان کمک‌های انسانی به غزه آورده است: چگونه ممکن است که شورای امنیت سازمان ملل متحد حمله به کاروان آزادی را محکوم کند، ولی حمله‌کننده را محکوم نکند؟

رئیس‌جمهور ونزوئلا در این باره نوشته است: ونزوئلا صدای خود را بلند کرده است تا تقاضا کند تدابیری جدی علیه رژیم صهیونیستی اتخاذ شود. به اعتقاد چاوز، باید فراتر از محکومیت‌های شفاهی رفت تا محاصره جنایتکارانه علیه غزه متوقف شود.

متن کامل یادداشت مورد اشاره در ادامه می‌آید. /

روز دوشنبه 31 می، رژیم تروریستی اسرائیل با ارتکاب جنایتی جدید و غیر قابل توصیف برنامه گسترده خود را تشدید نمود. می‌خواهم بالاترین مراتب احترام خود نسبت به قربانیان این واقعه را ابراز کنم، کسانی که به دست نظامیان اسرائیلی، عاملان این قتل‌عام واقعی، کشته شدند. افتخار و سرافرازی نصیب این شهدای نهضت انسانی باد.

یک بار دیگر معیارهای دوگانه واشنگتن آشکار شد که همزمان با محکومیت تروریسم، به اسرائیل شریک جنایات و خشونت‌های خود مجوز می‌دهد.

ونزوئلا صدای خود را بلند کرده است تا تقاضا کند تدابیری جدی علیه رژیم صهیونیستی اتخاذ شود. باید فراتر از محکومیت‌های شفاهی رفت تا محاصره جنایتکارانه علیه غزه متوقف شود. نمی‌توانیم ملت قهرمان فلسطین را به حال خود رها کنیم.

راستی، چگونه ممکن است که شورای امنیت سازمان ملل متحد حمله به کاروان آزادی را محکوم کند، ولی حمله‌کننده را محکوم نکند؟ البته در اینجا دست همیشگی امپراطوری آمریکا وجود دارد که اسرائیل را توجیه و مصونیت آن را تضمین می‌کند.

یک بار دیگر به همبستگی زنده و فعال خود با نهضت فلسطین، با ملتی بزرگ که می‌خواهد وطن داشته باشد شهادت می‌دهیم. روز سه‌شنبه اول ژوئن چند مراسم فارغ‌التحصیلی در قالب طرح "سوکره" در سراسر کشور برگزار شد. ونزوئلا صاحب بیش از 9 هزار

نیروی حرفه‌ای جدید شده و 4485 نفر آنان در پرستاری عمومی به خاطر بزرگی و سعادت‌مندی خود مبارزه خواهند کرد. در ساعات شب، در مراسم زیبایی فارغ‌التحصیلی متخصصین زن و مرد، برنامه ملی پرستاری عمومی از کالج دانشگاهی "لوس تکس"،

"سسلیو آکوستا" حضور داشتیم. در تالار "ریوس ریبا" در تئاتر "ترسا کارنیو" توانستم تعهد کسانی را حس کنم که برای تقویت طرح "محله از درون" و استحکام سیستم ملی سلامت تربیت شده‌اند.

اهمیت طرح "سوکره" غیر قابل بحث است. به همین دلیل باید از آن مراقبت و آن را دائماً تقویت کنیم و ضعف‌ها و خطاهایش را تصحیح نماییم.

180 سال پس از قتل بزدلانه مارشال سوکره در چهارم ژوئن، هیچ چیز بهتر از تداوم تحریک بخشیدن به ماشین انقلاب برای گرامی‌داشت خاطره او نیست. من او را شهید "بروئکوس"، مسیح "کومانا" خوانده بودم، از بولیوی که در آغوشش متولد می‌شد.

"هنگامی که آمریکا به مبارزه برای آزادی خود رفت این کار را برای عدالت همراه جدا نشدنی آزادی نیز انجام داد. بدون لذت کامل از هر دو، آزادی‌اش بیهوده می‌شد."

او سوکره‌ی سوسیالیست است. ما با تو ادامه خواهیم داد مارشال ما.

الیگارش‌ها که دست از قصد خود برای بی‌ثبات کردن بر نمی‌دارند، اخیراً با موضوع ارزی توپخانه خود را بار دیگر علیه کشور بولیواری به صف کردند.

الیگارش‌ها علیه ما اعلان جنگ اقتصادی کرده‌اند، قصد ایجاد بی‌ثباتی و نگرانی دارند. همه اینها با نگاهی به انتخابات پارلمانی 26 سپتامبر است.

آیا ثروتمندان جنگ اقتصادی می‌خواهند؟ بنابراین باید با مردم و کارگران به جنگ اقتصادی برویم اما نخواهند توانست کشور را در مسیر خود به سوی سوسیالیسم متوقف سازند. این آقایان که همیشه خود را به عنوان صاحبان سرنوشت ملی باور داشته‌اند نمی‌توانند با لاتاری‌فروش‌ها و شیوه کودتاگرانه شرکت‌های خود ما را بترسانند.

کسی که چشم دارد ببیند، کسی که گوش دارد بشنود. هوای دیگری است که در حوزه صنعتی استنشاق می‌شود، به این شکل توانستیم آن را روز چهارشنبه 2 ژوئن هنگام بازدید از شرکت سوسیالیستی صنایع "دیانا" در والنسیا ثابت کنیم.

اولین مسئله‌ای که می‌خواهم بر آن تاکید کنم تعهد زیبایی وطن‌پرستانه و آگاهی انقلابی کارگران آن است. آنها دارند نشان می‌دهند که کاملاً قادر به هدایت این شرکت هستند. دیانا نمونه درخشان مدل تولیدی است که با کیفیت در راستای برآوردن نیازهای ملت ما قرار

دارد. به یاد داشته باشیم که قبل از ملی شدن در ژوئن سال 2008، این شرکت کاملاً زمین خورده و در حال فروخته شدن به یک

شرکت فراملیتی بود. کارگران نه تنها آن را راه انداختند بلکه ظرفیت تولیدی آن را هم 50 درصد در بخش‌های مختلف افزایش دادند. و اگر این مثال کافی نیست، اینجا شرکت‌های لبنی "لوس آندس" و قهوه "فاما د آمریکا" نیز هستند. این کارهای بزرگ سوسیالیستی بازتاب حقیقی توان بالقوه انسانی است که از ما حمایت می‌کند. همانگونه که چهارشنبه گذشته یادآوری کردم، امروز کلمات درخشان "کلبر رامیرز" را با هدف روشن ساختن ایده غیر قابل چشم‌پوشی ما تکرار می‌کنم:

"باید، بنابراین اقتصاد ملی را با توجه به نیاز به توزیع واقعی و عادلانه ثروت هدایت کنیم. اما هنوز آن چه که قطعاً برای به دست آوردن اهداف پیشنهادی غیر قابل اجتناب خواهد بود این است که جامعه به این آگاهی جمعی دست یابد که باید به تلاش‌های خود تکیه و عمدتاً روی امکانات خود حساب کنیم".

ما وخامت این عمل را که معلول رها کردن مقدار زیادی مواد غذایی در گمرک "پوئرتو کابه‌یو" است، تقلیل نخواهیم داد. اما به افتخار حقیقت، حتی این میزان یک درصد از حجم بسیار زیاد مواد غذایی که روزانه از طریق فروشگاه‌های "مرکال" و "پدوال" به دست مردم می‌رسند نمی‌شود.

تبلیغات رسانه‌ای بی ارزش در این باره با هدف لکه‌دار کردن انقلاب بولیواری صورت گرفته، اما آنها به هدف خود نخواهند رسید و حریف ما نخواهند شد.

این یک دولت انقلابی است که دستش به خاطر انحرافات برخی افراد در وظایف خود و انجام اصلاحات لازم نمی‌لرزد. باید فساد، میراث کهنه را از ریشه در آورد، به دنبال عاملان آن هر جا که باشند و به هر رنگی که در آمده باشند خواهیم بود. خسته نخواهیم شد، تا آخر این مورد خواهیم رفت. اما نمی‌توانند ما را از نقشه راه خود به سوی هدف بزرگی که آزادی‌خواه ما تعریف کرده منحرف کنند: سعادت برتر اجتماعی، پس سوسیالیسم.

حزب سوسیالیست متحد ونزوئلا اینک استقرار یافته و در حال مبارزه است. این موضوع در روزهای پنجشنبه سوم و جمعه چهارم ژوئن در ثبت نام نامزدهای ما برای مجمع ملی در سراسر کشور روشن شد. چه قدر هیجان انقلابی و چه قدر اشتیاق حزبی در ملتی که خوب می‌دانند آن چه را که روز 26 سپتامبر در بازی قرار دارد. این ملت اجازه نخواهد داد که اشراف راهش را ببندند. امروز که سطور جدید را می‌نویسم، مسئولان واحدهای نبرد بولیوار 200 را سوگند خواهم داد. باید در یک نقطه شفافیت کامل داشته باشیم: اگر می‌خواهیم این مبارزه واقعا قابل تحسین باشد باید بر تماس مستقیم با رای‌دهندگان تأکید کنیم.

به این ترتیب توانایی ارتباطی اعضای هر یک از گشت‌های بولیوار - که هر کدام برای یک میز انتخاباتی کار خواهد کرد- تأثیر گذار خواهد بود. موضوع بازخوانی قوانین اصولی یا گوشزد کردن ایده‌ها نیست، بلکه موضوع حساسیت و هوشمندی هر یک از هموطنان و استفاده از استدلال‌های خود برای تشویق کسانی است که هنوز نسبت به الطاف راه ونزوئلایی به سوی سوسیالیسم متقاعد نشده‌اند تا بوسیله خودشان متقاعد شوند.

همراهان، تأکید می‌کنم که سازماندهی مبنایی برای مبارزه به همان اندازه که تأثیرگذار است ساده هم هست. برای هر مرکز انتخاباتی یک واحد مبارزه بولیوار 200 کار خواهد کرد. برای هر میز انتخاباتی یک گشت بولیوار 200 کار خواهد کرد. هر گشت بولیوار 200 به طور میانگین 50 مامور خواهد داشت. هر مامور 10 رای دهنده تعیین شده خواهد داشت. شفاف‌تر از این، یک خروس آواز نخواهد خواند!

همراهان، مبارزه دیگری آغاز شد!